

O RAZSTAVI

FRANC ZAVODNIK

»SVETLA PLAT KORONE«

Razstavljeni dela so nastala v času korone. V začetku tega obdobja, ko smo se prebivalci Ljubljane morali znajti znotraj občinskih meja, je Franc pogosto lovil sončne žarke na sprehodu po tirih opuščene proge. Železni, zarjaveli in trdi vijaki so ga spomnili na prisoten virus in kmalu so nastale zanimive skulpture.

KORONSKI ŠOPKI

Franc je s svojih sprehodov pogosto prinašal odpadno železo vseh vrst in to ga je nagovorilo. Vijaki, jeklenice ter žice so dobili pod njegovimi rokami čisto drugačno vlogo. Namesto trde povezovalnosti so se uklonili v šopke mehkih linij. Avtor jih je poimenoval koronski šopki. Noben material ni potrebno zavreči, le v drugi luči ga je potrebno videti.

LJUBLJANICA

Sprehodi niso bili le po odsluženih železniških progah. Odkar pomni, se vsako nedeljo poda v Ljubljano na »boljši sejem«, na katerem mu pogled pogosto zaide čez ograjo do Ljubljaniče. Njegov stalni spremljevalec je fotoaparati. Vedno je govoril, da se bo ukvarjal s fotografijo, ko se bo upokojil. V valovih Ljubljaniče je iskal Urško, a je nemalokrat zagledal le čudaški obraz Povodnega moža, kar se odseva tudi na eni izmed fotografij. Fotografije so unikatne, neponovljive. Vsaka je nekaj posebnega. Odvisna od sonca, časa, valov, vetra, ki rišejo na površino vode trenutno svojskost.

JASLICE

Zgodba jasic se vleče od leta 2015, takrat je izdelal prve, iz materialov, ki jih je našel v naravi. Franc se rad sprehaja ob morju, nabira kamne, kose lesa, veje, storže, školjke. Prišel je na idejo, da bi naredil jaslince, sam pravi, da je to čista simbolika, ki vedno rata. Vse jaslince podari, morajo it v svet živet. Ene jaslince se delajo približno dve uri. Več kot 10 naenkrat jih ne naredi, ker se zasiti in se vzorec začne ponavljati.

O AVTORJU...

Franc Zavodnik je upokojeni mizarški mojster, sam se rad poimenuje svobodni oblikovalec lesa. Svoj umetniški talent je že kot otrok in najstnik izkazal z izdelovanjem lesenih skulptur in kasneje s fotografijo. Na film je desetletja lovil čudovite in enkratne trenutke prebujenih juter, zapuščene in propadajoče kozolce, občudoval sporočilnost obcestnih razpel in kapelic. Tudi akademskemu slikarju Janezu Berniku iz Guncelj, kateremu je Franc Zavodnik okviril večino njegovega slikarskega opusa, je umetniški talent mladega mizarja vzbudil zanimanje. Postala sta prijatelja, ob pogovoru in druženju z umetnikom si je izoblikoval umetniški čut, pravi, da je pri njem naredil skoraj slikarsko akademijo.

Franc je mizarško znanje pridobil na Srednji lesni šoli na Aškerčevi, največ pa v delavnici pri očetu in dedku. Mizar je tudi njegov sin, to je že 4. generacija. V preteklosti so izdelovali opremo za lekarne po Jugoslaviji. Opreмили so okoli 120 lekarn. Dedek je bil ustanovitelj mizarške zadruga Lipa v Šentvidu. Delavcev ni manjkalo, običajno so bili to ljudje iz Guncelj, Stanežič. Še posebej rad se spominja dveh Jožetov, Jožeta

Grošlja in Jožeta Štirna. Danes pa pravi, je z delavci problem, ker jih ni.

Med deli, ki jih rad izpostavi, sta tudi skulptura na vrtu ponovno odprtega PEN kluba in pomnik današnjega časa, pomnik korona virusa. Slednji stoji na vrhu vižmarskega klanca, za avtobusno postajo, kjer je včasih stala telefonska govornica. Pod njim je zapisano » Posvečeno: zdravnikom, zdravstvenim delavcem, civilni zaščiti, gasilcem in vladi Republike Slovenije.« Sam si želi, da bi bilo kmalu konec obdobja korone, ki pa je zanj pomenilo obdobje ustvarjanja. Svoja dela podarja, želi, da gredo v svet in bogatijo ljudi ter okolje v katerem so postavljena. Franc Zavodnik je član društva Blaž Potočnikova čitalnica znotraj katerega svoje ideje uresničuje.

Fotografije: Franci Velkavrh, Robert Vurušič

